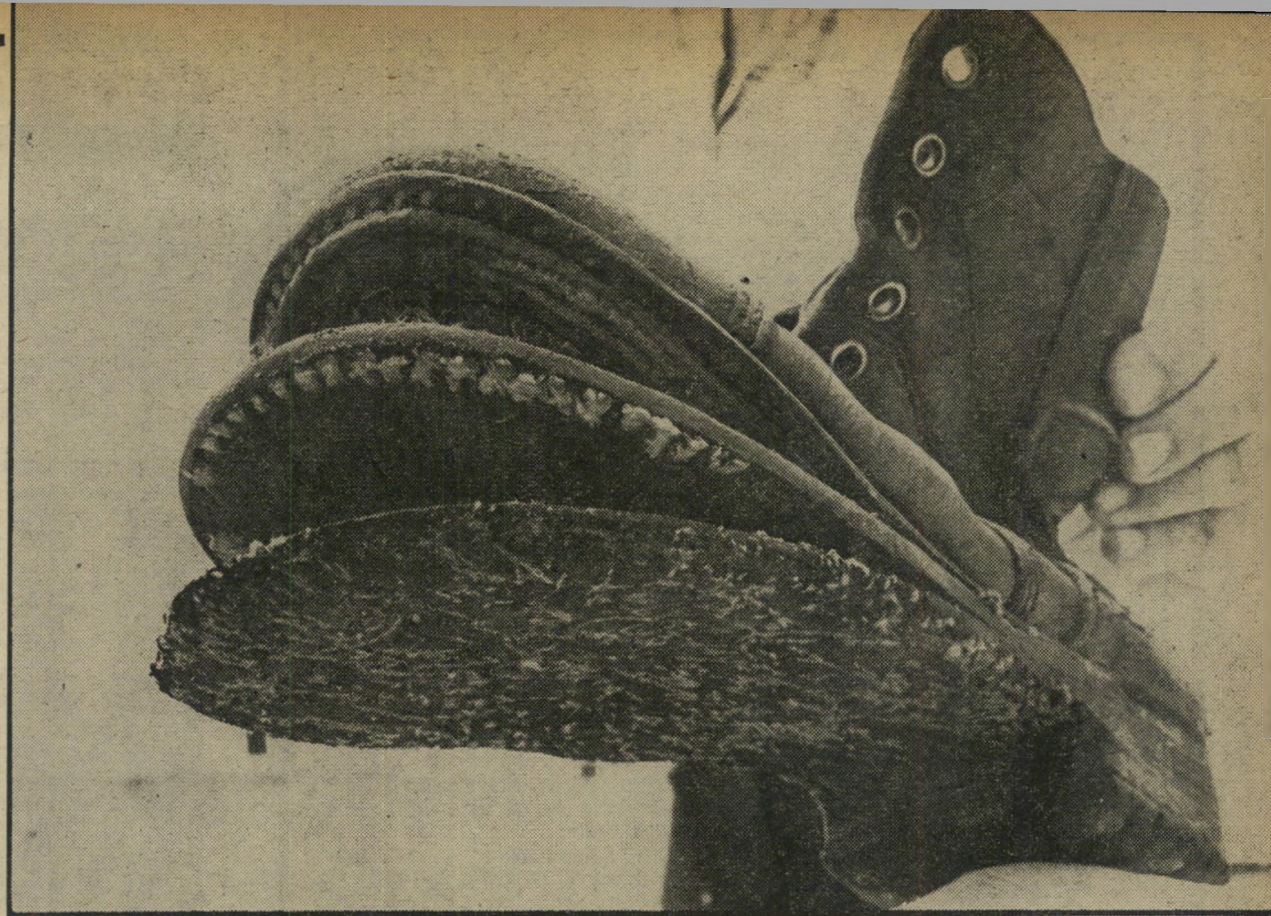

האם מקבלים חיילי צה"ל ציוד לקווי?

אודיסיאה של נעל

היתה עשויה בדיוק לפי המיפרט של צה"ל לגבי נעל צבאית סימן 3 גם החומרים מהם היתה מורכבת היו בדיוק החומרים שדורש תיק המיפרט של חיל ההספקה מיצרני הנעליים: עור בוקס עליון עשוי מעור עיזים בצבע שחור, חצאי סוליות מגומי, חוטי תפירה מפישתן, עקבי גומי יצוקים, עור בקר לרפידה, חוטי תפירה מגיליון שזור לתפירת הלשון, סרט כות"ר יצוקים, עור בקר לרפידה, חוטי תפירה נה לחיזוק תפר החיבור, דבק ויגאי להדבקת בקת המילוי האחורי, דבק גומי להדבקת חלקי העילית, דבק ניאוליט להדבקת הסו"ליות והעקב ועוד עשרות דרישות, החל מצורת מתחת האימום וכלה בצורת ה"אריזה של הנעל.

איך קרה אם כך, שנעל שיוצרה לפי

"היא לא היתה נוחה לרגל כבר מ"היום שקיבלתי אותה", סיפר, "אחרי חמי"שה ימי נעילה החל בוהן הרגל השמאלי לית להתנפח ובמקום התפתח אחר-כך פצע מוגלתי. כעבור שלושה שבועות בדיוק התפרקה הנעל לגורמיה, הגיעה למצב בו היא מוצגת בתמונה שבראש עמוד זה. קצת קשה לצעוד בה במצבה. אילו היתה נעולה לרגלו של חייל במלחמה, אי אפי"ר היה להאשים אותו אם היה חולץ או"ת ומעדיף ללחום יתח.

היא לא היתה מיקרה בודד ויוצא-דורו פן. על פי עדותו של החייל שעל רגליו התבלו הנעליים הצבאיות תוך שלושה שבועות, סבלו כ-50% מהחיילים במחלקי תו מבעיות נעליים דומות. חלקם התלוי נגו על פצעים ואגזמות. נעלי האחרים הושחתו כמעט באותה מידה וצורה.

השאלה המתבקשת מאליה מול הנעל הצבאית היתה: מה הולך כאן?

לנוכח הפרשיות האחרונות שהתגלו בי מערכת הביטחון, אי אפשר היה להימנע מהחשד שהנעל הצבאית פגומה. שמישהו רימה את צה"ל ואת חייליו, סיפק להם מוצר קלוקל, שיוצר מחומרים באיכות גרועה. היותכן כי מצב הדברים התדרדר עד כדי כך? הרי בסופו של דבר, לכל אלה המייצרים נעליים בצה"ל יש בנים, אחים או קרובי מיספחה המשרתים בצבא. האם אפשרי מצב בו החד השחיתות עד לסו"ליות הנעל הצבאית?

השחתה ללא שחיתות

הנעל הצבאית של טירון הנח"ל המצנח עברה מיד ליד. כל אחד מהיושבים סביב השולחן במפקדת קציני הספקה-ראשי של צה"ל נטל את הנעל בידו, בחן אותה בהבעה חמורת-סבר, למרות שבצורתה המתפרקת נראתה הנעל כמחייבת, היא לא היתה סימפטטית ביותר. היא היתה ממוספרת. הופיע עליה תאריך הייצור: יוני 1974. מיספר קוד איפשר גם זהו מיידי של הייצור שייצר את הנעל וסיפק אותה לצה"ל — בית-החרוץ שת נעלי ירושלים שבירושלים. הבוחנים מיששו את הנעל בידיהם, בדקו את החו"רים מהם היא יוצרה, אחרי בדיקה קפדנית ומדוקדקת הם יכלו להיאנח ברווחה.

הנעל היתה אומנם מושחתת לחלוטין, אבל שום שחיתות לא גרמה לכך. היא

היא נראתה כאילו הלכו בה ברגל על פני חצי כדור הארץ. סוליית הגומי שלה היתה משופשת עד שניכרו בה חוטי הפישתן המאחים את הגומי הסינטטי ל"מיקשה אחת. החוטים המחברים את השכיכות השונות של הסוליה לעור העליון של הנעל היו פרומים כולם.

נעל היא רק נעל, אפילו אם היא נעל צבאית. לא הובטחו לה חיי נצח. מה שזיער זע יותר ממראה הנעל היה סיפורו של החייל שנעל אותה. החייל, בנה של אי"ר שיות ציבורית ידועה שהלכה לעולמה (השם שמור במערכת) הוא טירון ביחידת נח"ל מוצנח. הוא קיבל את הנעליים ה"צבאיות שלו עם גיוסו, חדשות לגמרי.

אמא של חייר מסרה את המוצג למערכת. מהסוג שמאות האלפים נעלו צבאית. מהסוג של נעלו כמותה על רגליהם, חרשו בה את הארץ לאורכה ולרוחיה בה, דיגלו עימה על הגבלאות והלכו עימה למלחמות וחזרה. אף פעם היא לא היתה בתחום אביורי הנוחות, היבלות, הפיטריות והצלקות האדומות היו חלק בלתי נפרד ממנה. עוד מתקופת הצבא הבריטי.

אבל הנעל הזאת היתה באמת במצב מחריד. הסוליה שלה נפערה לשלוש רצו"עו נפרדות, כשהרצועה האמצעית משר תרבבת בין השתיים האחרות כלשון אימ"ר גנית של דרקון.

בדיקת גיפור
מכונה מיוחדת במעבדת הביקורת של מפקדת חיל אס"פקה בודקת מידגם מכל משלוח נעליים.

נעליים מצריות
במלחמת ששת הימים היו נעלי הצבא המצרי סמל לתבוסתו. החיילים המצריים הנמלטים חלצו את נעליהם ונסו יחפים במידבר. אחת הסיבות לכך היתה הסוג הגרוע של הנעליים הצבאיים המצריות. בתמונה נראים חיילים מצרים שבויים המקבלים נעליים בשבי.